

Alfa își dezveli dinții cu un mârâit, însă Trosc, cățeaua de vânătoare cu blana alb-cenușie din Haita Sălbatică, avea o față gânditoare. La numai câțiva pași de aceasta, Luna și Fiorosul rămăseseră nemișcați, lângă puii lor. Se uitară unul la celălalt, după care Luna făcu un pas în față.

— Fără ajutorul Câinilor Legați ne-am fi pierdut toți cei trei pui, nu numai pe micuțul Puf.

Alfa o privi pentru o clipă, apoi se întoarse către Norocel. Ochii galbeni ai câinelui-lup îl străpunseră adânc.

— Asta nu schimbă cu nimic faptul că ne-a înșelat, ho-tărî el. Norocel a adus pericolul și moartea în sânul taberei noastre.

Alfa își aținti privirea firoasă către Câinii Legați, apoi urmă:

— În timpul bătăliei cu vulpile, haita mea a trebuit să salveze de nenumărate ori această adunătură de neputincioși. Sper că nimeni nu așteaptă de la noi să apărăm niște câini maturi, care sunt la fel de vulnerabili ca niște cățelandri.

Auzind această insultă, Daisy se zbârli, în vreme ce Mickey râcăia cu laba din față iarba de lângă mănuașă de la-be-lungi.

Bella fu însă cea care făcu un pas înainte.

Norocel simți cum i se strânge inima în piept. Dacă sora lui mai mică l-ar fi provocat pe Alfa, nu ar fi făcut decât

